

University of Guilan

Designing a liveliness Urban Space with the Approach of Behavioral Setting Improvement (Case Study: Mirabolghasemi St., Rasht)

Javad Faghirkavaz ¹, Saman Abizadeh ^{2,*}, Reza Parvizi ³ and Maryam Daneshshakib ⁴

¹. M.A Student, Department of Urban Design, Deylaman Institute of Higher Education, Lahijan, Iran

². Assistant Professor, Art & Architect department, University of Payame Noor, Tehran, Iran

³. Faculty member of Deylaman University of Lahijan, Iran

⁴. Ph.D. Candidate, Tabriz Branch Islamic Azad University, Tabriz, Iran

* Corresponding Author, saman_abizadeh@yahoo.com

ARTICLE INFO ABSTRACT

UPK, 2021

VOL. 5, Issue 1, PP. 47-65

Received: 15 Jul 2019

Accepted: 09 Feb 2020

Research article

Background: Nowadays, urban development plans in Iran, are based on facilitating the vehicular movement in a deep contradiction with its past and urban settings and their importance in creating vitality, urban dynamism and promoting environmental quality in urban spaces have been neglected. Accordingly, the promotion of behavioral settings as one of the components that are effective for people's social interactions in such spaces is of particular importance.

Objectives: This study seeks to provide scientific and practical solutions to promote spatial vitality in urban spaces.

Methodology: The research method is descriptive-inferential in terms of method and applied in terms of purpose. According to the population of Rasht, which was about 677,000 people, 384 questionnaires were submitted by the sample population based on Cochran formula and then, data were analyzed by SPSS software. Also, UCL Depthmap software and Space Syntax method were used to evaluate the structure of spatial configuration, which has been significantly correlated with vitality. The case study is Mirabolghasemi Street in Rasht that has been considered as one of the urban spaces that created by urban development plans based merely on facilitating vehicular movement.

Results: The results of the correlation test between integration and connectivity showed that the case study with a spatial perception of 0.69 has a relatively proper legibility. Also, Findings obtained from the questionnaire indicate that lack of spaces for social interaction and vehicular-oriented routes has been considered as the most important problems of the neighborhood from the viewpoint of the statistical community.

Conclusion: The study shows that solutions such as enhancing physical and visual quality in the urban landscape, improving environmental quality, paying particular attention to the pedestrians, improving functional and spatial quality, and promoting social, cultural and economic interactions are presented.

Highlights:

Designing a vibrant urban space with the approach of promoting a behavioral camp can lead to more prosperity in the neighborhood, strengthen the sense of belonging, create identity, achieve peace of mind and in general promote social stability in the neighborhood.

KEYWORDS: Urban Design, Urban Space, Vitality, Behavioral Setting, Space Syntax

Cite this article:

Faghirkavaz, J., Abizadeh, S., Parvizi, R., & Daneshshakib, M. (2021). Designing a lively urban space with the approach of behavioral setting improvement (Case Study: Mirabolghasemi St., Rasht). *Urban Planning Knowledge*, 5(1), 47-65. doi: 10.22124/upk.2020.13801.1243

طراحی فضای شهری سرزنده با رویکرد ارتقای قرارگاه رفتاری

(مطالعه موردی: خیابان میرابوالقاسمی رشت)

جواد فقیرنواز^۱، سامان ابیزاده^{۲*}، رضا پرویزی^۳ و مریم دانش شکیب^۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، موسسه آموزش عالی دیلمان لاهیجان، ایران

۲. استادیار گروه هنر و معماری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۳. عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی دیلمان لاهیجان، ایران

۴. دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

* نویسنده مسئول: saman_abizadeh@yahoo.com

چکیده

اطلاعات مقاله

بیان مسئله: امروزه برنامه‌های توسعه شهری در کشورمان در گستاخی عمیق با گذشته خود، خودرو محور و بر مبنای تسهیل هرچه بیشتر حرکت سواره بوده و آنچنان که باید به فضاهای شهری (در جهت ایجاد سرزنندگی و پویایی شهری و ارتقای کیفیت های محیطی) توجه نمی‌شود. بر این اساس، برای ارتقاء قرارگاه‌های رفتاری (به عنوان یکی از مولفه‌هایی که برای تعاملات اجتماعی افراد در اینگونه فضاهای موثر واقع می‌شود)، اهمیت چندانی در نظر گرفته نمی‌شود. از این رو، این پژوهش در پی ارائه راهکارهای علمی و عملی در جهت ارتقاء سرزنندگی فضایی در فضاهای شهری است.

هدف: به این منظور، خیابان میرابوالقاسمی شهر رشت به عنوان یکی از فضاهای شهری که در پی طرح‌های توسعه شهری، صرفاً بر مبنای تسهیل هر چه بیشتر حرکت سواره شکل گرفته است، به عنوان نمونه موردی پژوهش در نظر گرفته شد.

روش: شیوه تحقیق از نظر روش توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی است. حجم نمونه مورد بررسی به روش کوکران و با توجه به جمعیت ۶۷۷۰۰۰ نفری شهر رشت، ۲۸۴ نفر در نظر گرفته شد. داده‌های مورد نیز به کمک پرسشنامه گردآوری و توسط نرم افزار SPSS تحلیل شد. همچنین جهت ارزیابی ساختار پیکره بندی فضایی که بر اساس مطالعات انجام شده همیستگی معناداری با سرزنندگی دارد، از نرم افزار UCL Depthmap و روش چیدمان فضای استفاده گردید.

یافته‌ها: نتایج حاصل از آزمون همبستگی بین همپیوندی و قابلیت اتصال نشان داد که نمونه موردی پژوهش با میزان قابلیت در فضایی ۰/۶۹ از خوانایی نسبتاً خوبی برخوردار است. علاوه بر آن مشخص گردید که عدم تعییه فضاهایی جهت برقراری تعاملات اجتماعی و سواره محوری‌بودن مسیر، مهم‌ترین مشکلات محله از دیدگاه جامعه آماری است.

نتیجه‌گیری: بر اساس مطالعات، راهکارهایی همچون ارتقاء کیفیت کالبدی و بصری در منظر شهری، بهبود کیفیت زیست محیطی، توجه و پیاده به عابرین پیاده و پیاده مداری، ارتقاء کیفیت عملکردی و فضایی و ارتقاء تعاملات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی پیشنهاد گردید.

۱۳۹۹ دانش شهرسازی،

دوره ۵، شماره ۱، صفحات ۶۵-۴۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۴/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۱/۲۰

مقاله پژوهشی

کلید واژه‌ها: طراحی شهری، فضای

شهری، سرزنندگی، قرارگاه رفتاری،

چیدمان فضا

نکات بر جسته:

طراحی فضای شهری سرزنده با رویکرد ارتقاء قرارگاه رفتاری می‌تواند منجر به رونق هر چه بیشتر محله، تقویت حس تعلق، ایجاد هویت، دستیابی به آرامش روحی و روانی و در مجموع ارتقاء پایداری اجتماعی در محله گردد.

بیان مسئله

فضاهای شهری به عنوان یکی از مهم‌ترین عرصه‌های تجلی هویت، فرهنگ و تمدن بشر، بستری مناسب برای یافتن نگرشی جامع نسبت به کیفیت زندگی ساکنان هر جامعه قلمداد می‌شود (وانگ، لی، یو، هی و ژن^۱، ۲۰۱۷). گسترش سریع فضاهای شهری و طرح‌های توسعه بدون برنامه نگرانی‌های مختلفی را در مورد احیاء و حفظ حیات فضاهای شهری ایجاد کرده است (بهشتی و زالی^۲، ۲۰۱۱). از این‌رو، الگوی توسعه سواره محور در شهرسازی معاصر منجر به کاهش کیفی قرارگاه‌های رفتاری شده است (اندرسون، راگری، استیمرز و هاپرت^۳، ۲۰۱۶ و ژنگ، سانگ، هی و شن^۴، ۲۰۱۸). سرزندگی در فضای شهری در ارتباط مستقیم با ظرفیت آن فضا برای برقراری فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی است (یو، دانگ و شینگجیان^۵، ۲۰۱۸). ارتباط بین سرزندگی شهری و عبور و مرور عابرین پیاده از مدت‌ها قبل توسط پژوهشگران مورد کنکاش قرار گرفته بوده است (جاکوبز^۶، ۱۹۶۱؛ گل^۷، ۱۹۸۷ و وايت^۸، ۱۹۸۰). آنها بر این باور بودند که حضور دائمی مردم در خیابان‌ها و پیاده‌روها امکان برقراری تعاملات اجتماعی را در بین آنها افزایش می‌دهد که به نوبه خود می‌تواند منجر به افزایش روابط شخصی‌تری در بین ساکنین آن محله گردد (لانک و مورا^۹، ۲۰۱۸). ماهیت فعالیت پیاده‌روی چیزی فراتر از امر حمل و نقل است؛ بلکه شامل عناصر روانشناسانه‌ای همچون مراودات اجتماعی، سلامتی، خوشودی و حس تعلق به مکان است (سانگ و لی^{۱۰}، ۲۰۱۵). هویت شهرها نه تنها برگرفته از فرم‌ها و ویژگی‌های نرم‌الخط انجیز است بلکه به اهمیت تمامی ویژگی‌های ساختمان‌های شهر، اقلیم و محیط اجتماعی و معنای وابسته به مردم مصرف‌کننده فضاهای شهری نیز است (فرکیش و احمدی، ۱۳۹۲). موضوع علم «طراحی شهری» خلق فضاهای عمومی باکیفیت در سطح شهر است، آنچا که زندگی عمومی افراد در جریان است و در خیابان، میدان و پارک، مردم با ویژگی‌ها و کیفیت‌های مطلوب و نامطلوب آن در تماس مستقیم قرار می‌گیرند (گلستانی، میری و مطلبی، ۱۳۹۴). طراحی بر اساس الگوهای روان‌شناختی این امکان را به طراحان می‌دهد که محیط‌هایی اعطاف‌پذیر به وجود آورند که پاسخگوی گرایش‌های متغیر افراد باشد. محیطی که به گفته آلتمن هم تأثیرپذیر است و هم نظرات بر تعامل اجتماعی را ممکن می‌سازد (انصاری، جمشیدی و الماسی‌فر، ۱۳۸۹). قرارگاه رفتاری پدیده‌ای سازگار با محیط‌زیست است؛ به طوری که الگوهای فضایی و زمانی می‌تواند به عنوان سیستمی یکپارچه مشکل از نیروها و نمونه‌هایی کنترل شده در حالت تعادل نگهداشت. اجزای سازنده و فرآیندهای موجود در قرارگاه رفتاری از همبستگی درونی بالایی برخوردار می‌باشند (بارتو^{۱۱}، ۲۰۰۹، ۱۱). یکی از دلایلی که قرارگاه رفتاری وسعت و دامنه وسیعی از نظریات را به خود اختصاص داده است، تأثیر مثبتی است که بر زیر حوزه‌های روانشناسی و حتی میان رشته‌ای است (پوپوو و چمپالوو^{۱۲}، ۲۰۱۲). بی‌روحی و ملالت فضا غالب به علت کمبود انواع الگوهای ثابت رفتاری در محیط است، روابط اجتماعی و معاشرت عمومی مردم در قرارگاه‌های رفتاری عمومی صورت می‌گیرد. مردم جذب قرارگاهی می‌شوند که توانایی و میل به سازگاری با الگوهای ثابت رفتاری که در آنچا روی می‌دهد را داشته باشد (دل‌که، بهزادفر، قلعه‌نوعی و بختیار، ۱۳۹۶). برنامه‌های توسعه شهری در کشورمان در گسترش عمیق با سنت گذشته خود، خودرو مدار و بر مبنای تسهیل هرچه بیشتر حرکت سواره بوده و آن‌چنان که باید به فضاهای شهری، اهمیت آن‌ها در ایجاد سرزندگی و پویایی شهری و ارتقای کیفیت‌های محیطی در فضاهای شهری توجه نشده است و فضاهای شهری آن‌گونه که باید به خوبی نقش خود را در همبستگی و تقویت تعاملات اجتماعی شهر و ندان ایفا نمی‌کنند (حسین‌زاده و علیزاده، ۱۳۹۴). خیابان ابووالقاسمی به عنوان یکی از خیابان‌های شهر رشت، حدفاصل چهارراه بهشتی و خیابان عرفان واقع شده است که به علت کم توجهی در سازماندهی فضایی با غلبه‌ی سواره بر پیاده و اغتشاش زیاد کاربری‌ها و فعالیت مواجه شده است و معضلات کنونی این خیابان تحت تأثیر بخش‌هایی از کالبد در جداره، زمین‌های خالی و جرم خیز خیابان ابووالقاسمی شکلی نامطلوب به جا گذاشته و رفتارهای عابرین پیاده به‌واسطه حضور

¹ Wang, Li, Yu, He & Zhen² Beheshti & Zali³ Anderson, Ruggeri, Steemers, & Huppert⁴ Zheng, Song, He, & Shen⁵ Yu, Dong, Xingjian⁶ Jacobs⁷ Gehl⁸ Whyte⁹ Lunecke & Mora¹⁰ Sung & Lee¹¹ Barreto¹² Popov & Chompalov

وسایل نقلیه، تداخل پیاده و سواره، پایین بودن امنیت عابرین پیاده، وجود آلدگی‌های صوتی و زیستمحیطی، ترافیک، کفسازی و نورپردازی نامناسب، نبود فضاهای تفریحی، فضای سبزیوشن گیاهی، نالمنی در شب، به خطر افتادن سلامت مراجعین، دچار خارج شدن الگوهای رفتاری عابرین پیاده از شکل اصلی خود شده است (زالی^۱ و همکاران، ۲۰۱۳). اهدافی که این پژوهش دنبال می‌کند عبارت است از شناسایی وضعیت شکل‌گیری قرارگاه رفتاری بر سرزندگی، تعیین عوامل ایجاد قرارگاه رفتاری در سرزندگی و همچنین ارائه راهکارهای علمی و عملی سرزندگی در جهت ارتقاء قرارگاه رفتاری خیابان میرابوالقاسمی رشت، که نمونه مورد مطالعه در این پژوهش است. از این رو سوالات زیر جهت رسیدن به پاسخی مناسب مطرح می‌شود:

- تا چه اندازه طراحی فضای شهری سرزنش با رویکرد ارتقاء قرارگاه رفتاری در خیابان میرابوالقاسمی رشت تأثیرگذار است؟

- راهکارهای لازم سرزندگی خیابان میرابوالقاسمی رشت جهت شکل‌گیری و ارتقاء قرارگاه رفتاری چه مواردی است؟

قرارگاههای رفتاری در فضاهای شهری به گونه‌ای به زندگی روزمره شهروندان در محیط کالبدی و درک آنان از محیط مرتبط است که در پی آن ارزش‌ها، نگرش‌ها و احتیاجات شهروندان مورد توجه قرار می‌گیرد. بسته به تنوع و سرزندگی حیات مدنی یک شهر به عنوان ترکیبی از مقیاس مناظر شهری و کیفیت آن‌ها، کاربری‌های مختلف، عملکردها، فعالیتهای اقتصادی و یا تفریحی در آن شکل می‌گیرد. به دنبال آن رفتارهای مردم نیز در مراکز مختلف شهری بسته به تأمین نیاز شهروندان تعریف می‌شود. همچنین به نظر می‌رسد تأکید بر محوریت پیاده می‌تواند منجر به ایجاد فضایی سرزنش در قرارگاههای رفتاری گردد. با توجه به موضوعات مطرح شده و نقش سرزندگی فضای شهری بر ارتقاء قرارگاه رفتاری در خیابان میرابوالقاسمی رشت انجام این پژوهش ضروری به نظر می‌رسد تا بر این اساس راهگشایی برای عنصر گمشده پایداری اجتماعی در توسعه‌های شهری بی‌ برنامه و سواره محور باشد. کاربرد نتایج این پژوهش می‌تواند برای طراحان و برنامه‌ریزان شهری جهت طراحی شهری پایدار مفید واقع شود.

مبانی نظری و پیشینه تحقیق

مباحث مرتبط با قرارگاه رفتاری برای اولین بار با به وجود آمدن رشته‌ای به نام روانشناسی اکولوژیک توسط راجر بارکر و همکارانش مطرح شد (بارکر^۲، ۱۹۶۸). براین اساس، یکی از دلایل اصلی ایجاد یا توسعه شهرها برقراری فعالیتهای جاری و بالقوه مردم در آن شناخته شد (لانگ^۳، ۱۹۸۷). از آن پس مباحث مرتبط با قرارگاه رفتاری جزئی جدایی ناپذیر از فرآیند طراحی شهری قلمداد گردید. در سال‌های اخیر شناخت مقوله قرارگاه رفتاری مورد تأیید قرار گرفته است. این تحقیق اولین یا تنها پژوهش در زمینه خاص خودش نیست همواره ممکن است پژوهشگران دیگری نیز به مسئله‌ای عین یا شیبیه این مسئله تحقیق پرداخته باشند. مراجعه به تحقیقات، مقالات یا کتاب‌ها و حتی مصاحبه‌ها یا سخنرانی‌های آنان می‌تواند پیامدهای متعددی داشته باشد و یا تجربیات محققان قبلی را شریک کند و احتمال تکرار خطا در پژوهش را کاهش دهد. بررسی پیشینه تحقیق‌های صورت گرفته در ایران در خصوص قرارگاه رفتاری نتایجی رو مشخص نموده به طور خلاصه به مرور برخی از آن‌ها می‌پردازیم. در پژوهشی که به بررسی کیفیات محیطی مؤثر بر قرارگاه رفتاری در فضاهای سبز صورت گرفته بود مشخص شد که مولفه‌هایی همچون نفوذپذیری بصری و فیزیکی، تنوع فعالیتی، امنیت و آسایش محیطی نقش بهسزایی در شکل‌گیری قرارگاه رفتاری مطلوب ایفاء می‌کند (سربندی فراهانی و همکاران، ۱۳۹۳). یافته‌ها در پژوهشی دیگر که به بررسی همبستگی بین قرارگاه رفتاری و بازطراحی مبلمان و فضای شهری پرداخته شد حاکی از آن بود که عواملی چون خوانایی، متمایز بودن، تقویت عناصر هویتی، هماهنگی با بافت و زمینه، محصوریت فضاء، تباین فضایی، طراحی جداره و نحوه نورپردازی از عوامل موثر بر ارتقاء قرارگاه رفتاری شناخته شد (گلستانی و همکاران، ۱۳۹۴). در مقاله‌ای که به بررسی قرارگاههای رفتاری در فضاهای شهری ارومیه پرداخته شد نتایج نشان داد که شکل‌گیری فضاهای پنهان منجر به از بین رفتن امنیت، شکل‌گیری شغل‌های کاذب می‌شود و تأثیر نامطلوب بر حوزه ادراکی، روانی و زیستمحیطی شهروندان ایجاد می‌کند (حسین‌زاده دلیر و علیزاده، ۱۳۹۴). مرجانه زندی (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی نقش باغ در شکل‌دهی به فضاهای جمعی شهری و دسته‌بندی الگوهای ساختاری بر اساس نقش باغ در مجموعه پرداخته است. نتایج نشان‌گر نقش مهم عنصر واسطه باغ در الگوهای

¹ Zali

² Barker

³ Lang

قرارگاه رفتاری در شکل‌گیری عناصر شهری بوده است (زندی، ۱۳۹۴). در پژوهشی با عنوان «بازشناسی الگوهای رفتاری در میدان انقلاب اصفهان» مشخص گردید که الگوهای رفتاری شامل: نشستن، استراحت کردن، صحبت کردن، نگاه کردن، خریدن، فروختن، قلیان کشیدن، خوردن، نوشیدن و عکس گرفتن مهم‌ترین الگوهای رفتاری هستند (دلاکه و همکاران، ۱۳۹۶). در خصوص پژوهش‌های صورت گرفته در نشریات بین‌المللی می‌توان به مقاله‌ای که به بررسی اثرات قرارگاه رفتاری بر نوع رفتار کودکان پرداخته شده است، نتایج نشانگر آن بود که به کارگیری تکنیک‌های مختلف آموزشی و فراهم آوردن شرایط آن در قرارگاه آموزشی منجر به بروز رفتارهای مثبت و کارآیی بیشتر دانش آموزان می‌شود (کونین و شرمان^۱، ۲۰۰۹). در مقاله‌ای دیگر که به بررسی مفهوم میان رشتهدای نظریه قرارگاه رفتاری پرداخته شد نتایج نشان داد که این تئوری به عنوان زیربنای اصلی بسیاری از حوزه‌های تحقیقاتی و رشتهدایی همچون روانشناسی اکولوژیک، مطالعات رفتار و محیط، بوم شناسی رفتاری، روانشناسی محیطی و روانشناسی اجتماعی قلمداد می‌شود (بیپوو و چمپالوو، ۲۰۱۲). در پژوهشی دیگر در کشور تایوان در خصوص وجود قرارگاه‌های رفتاری و تأثیراتی که بر ارتباطات اجتماعی در مدت بیست سال اعمال شده صورت گرفت؛ یافته‌های این پژوهش نشانگر آن بود که طراحی فضای عمومی باید مبتنی بر درک واقعی از سبک زندگی و فعالیت‌های افراد ساکن در آن محله باشد (لیو، ۲۰۱۲). در مقاله‌ای دیگر بحث توزیع کاربریها به شکل استاندارد در تطابق با رفتار اجتماعی مردم مورد بحث قرار گرفته است (زالی، ۲۰۱۶). در مقاله‌ای که با هدف بررسی تأثیر هویت قرارگاه رفتاری بر ادراک مردم از طریق گرد هم آمدن ساکنین در فضاهای جمعی به روش شبیه‌سازی صورت گرفت، نتایج نشان داد که مردم غالباً قرارگاه‌های رفتاری را از طریق فضاهای اجتماعی پذیر شناسایی می‌کنند (هفت، هوک، ادموندز و ویکز، ۲۰۱۴). در پژوهشی دیگر به تجزیه و تحلیل انواع مختلف قرارگاه‌های رفتاری که نقش فضای سوم را بازی می‌کنند پرداخته شد که نتایج نشانگر آن بود که فضاهای عمومی که منجر به برقراری تعاملات اجتماعی و الگوهای رفتاری می‌شوند، به عنوان فضای سوم شناخته می‌شوند (قلعه نوعی و سمیعی، ۲۰۱۵). در تحقیق دیگر با بهره‌گیری از نظریه قرارگاه رفتاری به تجزیه و تحلیل مدیریت حمل و نقل پرداخته شد که نتایج گویای آن بود که بر اساس نظریه قرارگاه رفتاری، ساختار شهر و سیستم حمل و نقل همبستگی معناداری با یکدیگر دارند و حمل و نقل شهری جزئی از رفتار سازماندهی شده مردم است (مولت^۲، ۲۰۱۶). آنچه که مهم هست این است که آینده زندگی بشر در شهرها باید با دقت بیشتری در توزیع کاربریها مورد ملاحظه قرار گیرد (زالی، ۲۰۱۵). همچنین در پژوهشی از کودکان مقیم در فنلاند و ژاپن در خصوص حس آن‌ها نسبت به مکان‌های معنگار و قرارگاه‌های رفتاری بررسی‌هایی صورت گرفت که نتایج نشانگر تفاوت معناداری بین حس کودکان دو کشور نسبت به این مقوله بوده است. یافته‌ها ضمن نمایان ساختن اهمیت فرهنگ هر کشور نشان داد که سرزندگی و فعل بودن قرارگاه رفتاری منجر به ایجاد محیط‌های دوست دار کودکان نیز خواهد شد (کیتا، اولیور، ایکدا، احمدی، امیا و لاتیکائین، ۲۰۱۸).

سرزندگی در فضاهای شهری

یک فضای شهری سرزنه فضایی با حضور تعدادی از افراد که مشغول فعالیت‌هایی که دارای ماهیتی اجتماعی هستند، است (مهتا^۳، ۲۰۰۷). بر این اساس راپاپورت یک فضای شهری موفق را فضایی می‌داند که مجموعه‌ای از تعاملات اجتماعی و ارتباطات در آن برقرار باشد (راپاپورت^۴، ۲۰۱۶، ۸). ساختار فضایی یک شهر اثرات قابل توجهی بر کارآیی و کیفیت زیست‌محیطی شهری دارد، شکل یک شهر، الگوی توزیع جمعیت و تخصیص کاربری و فعالیت‌ها در کیفیت فضا و به تبع آن شاخص‌های دیگر شهر، نقش ایفا می‌کند (بحرینی، ۱۳۹۴). امروزه بقاء شهرها بستگی به یافتن راه حل‌های خلاق و سریع برای مسائل و مشکلات دارد (رزاقی، زیاری و سعیدی رضوانی، ۱۳۹۰). فضاهای عمومی رابطه مستقیمی با دسترسی شهروندان به این فضاهای دارد؛ علی‌الخصوص که در تمامی بافت‌های فرسوده در زمرة جدی ترین مشکلات است. اهمیت دسترسی تا جایی است که «بحرینی» آن را یکی از خصوصیات شهر خوب می‌داند (احمدی، ۱۳۹۳). کلید ایجاد فضاهای امن و سرزنده، عبور و مرور و فعالیت پیاده است (لانک و مورا، ۲۰۱۸). ورود به

¹ Kounin & Sherman

² Liu

³ Heft, Hoch, Edmunds, Weeks

⁴ Ghalehnoee & Siyami

⁵ Molt

⁶ Kyttä, Oliver, Ikeda, Ahmadi, Omiya, Laatikainen

⁷ Mehta

⁸ Rapoport

فضای جمعی - در ترکیب‌های گوناگون - به شش شیوه رفت‌وآمد صورت می‌گیرد: پیاده، با اتومبیل، با اقطار یا تراموا، با اتوبوس یا با دوچرخه. درنهایت، هر کس فارغ از شیوه رفت‌وآمد خود، چون عابر پیاده وارد فضاهای شهری می‌شود و محیط پیرامون را بی‌واسطه و با چشم تجربه می‌کند (گل، ۲۰۰۲). کلمه street در اصل به معنی راه روسازی شده است. این کلمه هنوز هم گاهی به صورت محاوره‌ای مترادف کلمه‌ی جاده (road) استفاده می‌شود. اما شهرنشیان و برنامه‌ریزان شهری تمایز نوبنی بین این دو ترسیم می‌کنند: عملکرد اصلی جاده حمل و نقل است حال آنکه خیابان‌ها تعاملات اجتماعی را تسهیل می‌کنند. یکی از بارزترین تفاوت‌ها میان جاده و خیابان این است که خیابان معمولاً در دل روستاها و شهرها حضور دارد حال آنکه جاده در میان چند روستا و شهر قرار می‌گیرد و نقش آن تأمین ارتباط میان آن‌ها است. بنابر گفته لغتنامه خیابان مسیری است که از میان دو جداره مسکونی یا تجاری عبور می‌کند (تیان، پارک و اوینگ، ۲۰۱۹^۱). خیابان به عنوان یک شریان ارتباطی زیربنایی ترین عنصر در ساختار کالبدی هر مجموعه زیستی به شمار می‌آید. خیابان به عنوان یکی از اجزاء اصلی کالبد شهر دارای سیمای خاص شهری است که از کالبد خطی و عملکرد عبوری آن تأثیر می‌پذیرد. همچنین به عنوان یک معبّر عمومی فرش شده در یک محیط مصنوع نیز در نظر گرفته می‌شود (گلچین مقدم و اسماعیل‌پور، ۱۳۹۳). برای مفهوم سرزنندگی، برابری‌های گوناگونی در غرب وجود دارد. ۱. در لغتنامه شهرسازی رابت کوان سرزنندگی و زیست‌پذیری در کنار هم آمده و به عنوان ویژگی مراکز شهرهای کوچک و بزرگ موفق تعریف شده است (کوان، ۲۰۰۵ و ۲۲ و ذکرحقیقی، ۲۰۱۹^۲). سرزنندگی کیفیتی است که باعث می‌شود یک فضا در طول روز نسبت به فعالیت‌های موجود در فضای شهری، فعال، پویا و جذاب باشد (خلیلی و نیری، ۲۰۱۸^۳). برای برخی گروه‌های اجتماعی یک شهر سرزنده، شهری است که در آن اجزایی که همیشه بخشی از فضاهای دوستدار مردم بوده‌اند، همواره حفظ و نوسازی می‌شوند که آن اجزا رابطه بین خیابان‌ها و ساختمان‌ها با یکدیگر، تربیبات و رابطه بین رویدادها و مردم می‌باشند (رهبر عطaran، ۱۳۹۳^۴). پژوهشگران معتقدند که عوامل مؤثر بر سرزنندگی شامل مواردی چون: تنوع کاربری‌ها، تراکم کاربران، زیست‌پذیری و دسترسی مناسب است (ژنگ و همکاران، ۲۰۱۸^۵). به عبارت دیگر سرزنندگی در فضای شهری به معنای ایجاد مرکزی برای زندگی کاربران که وایسته به فعالیت‌های اجتماعی - فرهنگی است (کاشف، ۲۰۱۶^۶). علاوه بر این، پژوهشگران معتقدند که سرزنندگی در یک قرارگاه رفتاری منجر به افزایش امنیت نیز می‌گردد (هیلر، ۱۹۹۶^۷ و عسکری‌زاد و صفری، ۲۰۲۰^۸). همچنین تعییه مبلمان شهری مناسب نیز در طراحی شهری منجر به افزایش برقراری تعاملات اجتماعی و سرزنندگی در قرارگاه رفتاری می‌گردد (سیو و وانگ، ۲۰۱۵^۹). سرزنندگی فضایی را می‌توان به عنوان الگوهای حرکتی مردم در فضای شهری تعریف نمود (مونتگومری، ۱۹۹۸ و کیم، ۲۰۰۹^{۱۰}). پژوهش‌ها حاکی از آن است که الگوی حرکتی در قرارگاه کالبدی همبستگی معناداری با میزان همپیوندی برگرفته از پیکره بندی فضایی روش چیدمان فضا دارد (هیلر، پن، هنسنون، گراجوسکی و خو، ۱۹۹۳ و لی و همکاران، ۲۰۱۷^{۱۱}). روش چیدمان فضا، به طور خاص بر روی الگوهای حرکت مردم در ساختمان‌ها و مناطق شهری و اثرات اجتماعی آنها در قرارگاه رفتاری تمرکز دارد که بازخورد ارزشمندی را برای طراحان فراهم می‌کند (راتی، ۲۰۰۴^{۱۲}). از دیگر عوامل تأثیرگذار بر سرزنندگی در فضای شهری، خوانایی یا وضوح بصیری است. مقصود از خوانایی این است که بتوان به آسانی اجزاء شهری را شناخت و بتوان آنها را در ذهن در قالبی به هم پیوسته به یکدیگر ارتباط داد (لینچ، ۱۹۸۴^{۱۳}). بر این اساس، محققان دانشگاه UCL بر این باورند که خوانایی یا وضوح بصیری بر اساس میزان همبستگی بین همپیوندی و قابلیت اتصال در قرارگاه کالبدی به دست می‌آید. به طوریکه هر قدر میزان همبستگی بالاتر باشد، بدین معناست که ساختار کالبدی از قابلیت درک فضایی بالاتری برخوردار است (هیلر و هنسنون، ۱۹۸۴^{۱۴} و ال-سید، تورنر، هیلر، لیدا و پن، ۲۰۱۴^{۱۵}). با توجه به تعاریف ارائه شده در رابطه

¹ Tian, G., Park, K., Ewing

² Cowan

³ Zakerhaghghi

⁴ Khalili & Nayyeri

⁵ Kashef

⁶ Hillier

⁷ Askarizad & Safari

⁸ Siu & Wong

⁹ Montgomery

¹⁰ Kim

¹¹ Hillier, Penn, Hanson, Grajewski, & Xu

¹² Ratti

¹³ Hillier & Hanson

¹⁴ Al_Sayed, Turner, Hillier, Lida, & Penn

با فعالیت و سرزنشگی، یک «فضای شهری سرزنشگ» عبارت است از یک فضای شهری که در آن حضور تعداد قابل توجهی از افراد و تنوع آن‌ها (به لحاظ سن و جنس) در گستره زمانی وسیعی از روز که فعالیت‌های ایشان عمده‌است به شکل انتخابی یا اجتماعی بروز می‌باید به چشم می‌خورد (خستو و سعیدی، ۱۳۸۹).

عوامل موثر بر ارتقاء قرارگاه رفتاری

مفهوم قرارگاه رفتاری واحدی پایه برای محیط تعریف می‌کند که مرزهای زمانی و فضایی مشخصی دارد، یعنی الگوهای رفتاری که در زمانی مشخص و درجایی مشخص اتفاق می‌افتد و تکرار می‌شوند. سازگاری و همساختی میان الگوی رفتاری و ظرف کالبدی وقوع آن، از مهم‌ترین ویژگی‌های یک قرارگاه رفتاری است. روانشناسی اکولوژیک به مطالعه رفتار انسان در محیط واقعی می‌پردازد و رفتار او را در تعامل با انسان‌های دیگر و محیط پیرامون فرد بررسی می‌کند. رفتار انسانی در محیط شهری نیز به صورت بی‌ربط یا تصادفی رخ نمی‌دهد، بلکه در هماهنگی با محیط غیر رفتاری بروز می‌باید (سربندي فراهانی و همکاران، ۱۳۹۳، ۱۰۴). مفهوم قرارگاه رفتاری که توسط بارکر در سال ۱۹۶۸ بنا نهاده شد، بر پایه این مفهوم استوار است که این موضوع بیشتر یک پدیده اجتماعی و رفتاری است تا یک پدیده کالبدی (مور^۱، ۱۹۸۶ و اسمیت، مور، کاسکو، وسولوسکی، دینینگر، وارد و همکاران، ۲۰۱۶). در واقع از همبستگی بین الگوهای رفتاری و محیط اجتماعی، قرارگاه رفتاری به وجود می‌آید که توسط این دو عنصر محیط کالبدی آن را نیز شکل می‌دهند (اشنایدر^۲، ۱۹۹۰ و مولت^۳، ۲۰۱۶). همسازی و سازگاری میان این عناصر از مهم‌ترین ویژگی‌های یک قرارگاه رفتاری است. همسازی یعنی سازگاری کامل عناصر انسانی و غیرانسانی یک قرارگاه باهم (احمدی و فرهادی، ۱۳۹۵، ۱۴۳). از آنجا که علم روانشناسی محیط از اهمیت زیادی در تعامل بین انسان و محیط برخوردار است، با روش‌هایی که سعی بر بررسی جداگانه این دو با هم دارد مخالف است. از این رو این علم معتقد است که برای درک مشکلات محیطی می‌بایست به رابطه بین این دو متغیر توجه ویژه گردد (اکیسی^۴، ۲۰۰۴). رفتار عبارت است از تعامل مستمر بین متغیرهای شخصی و محیطی. شرایط محیطی رفتار را از طریق یادگیری شکل داده و رفتار نیز به نوعه خود به محیط شکل می‌دهد. رابطه بین محیط و رفتار متقابل و دوسویه است. محیط بر رفتار اثر می‌گذارد، این نیز بر نوع محیطی که انتخاب می‌کنیم مؤثر است، که به نوعه خود بر رفتار تأثیر می‌گذارد (باباخانی، ۱۳۹۵، ۲۴). عوامل مختلف کالبدی همچون سروصدا، وضعیت آب و هوایی، فضاهای مخصوص و عواملی از این دست مواردی هستند که به صورت مداوم بر الگوهای رفتاری انسان تأثیرگذار هستند (آلتمن، ۱۹۳۰، ۱۱). رفتارها دارای ویژگی‌های است که آن را از فعالیت متمایز می‌کند از جمله ویژگی رفتارها عبارت اند از: مرئی بودن که به معنای قابل رویت بودن رفتارها است که بدین واسطه آنها را از فعالیت جدا می‌کند. تغییرپذیری دیگر ویژگی عمده رفتارهاست. بدین صورت که با گذر از مرزهای خاص می‌توان شاهد تغییر در رفتارها نیز بود. آخرین ویژگی فضایی عبارت است از تأثیر روان بر رفتار؛ بدین صورت که رفتارها برای بروز خود می‌بایست از نوعی فیلتر به نام روان عبور کنند که اصطلاحاً با عنوان رفتار متأثر از روان انسان شناخته می‌شود (پاکزاد، ۱۳۸۸، ۴۸-۵۶) (شکل ۱). رفتار انسان تنها در صورت هماهنگی و یکپارچگی محیط اجتماعی است که منجر به شکل گیری الگوهای رفتاری مناسب می‌شود. بررسی قرارگاه رفتاری نباید صرفاً به یکی از جنبه‌های روانی، اجتماعی و کالبدی متمرکز شود، بلکه ترکیبی از این موارد است که منجر به بروز قرارگاه رفتاری موفق می‌شود (لیو، ۲۰۱۲).

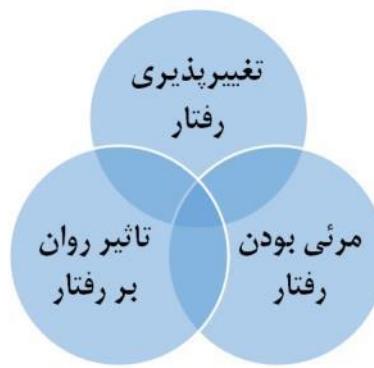
¹ Moore

² Smith, W. Moore, Cosco, Wesoloski, Danninger, Ward, et al.

³ Schneider

⁴ Molt

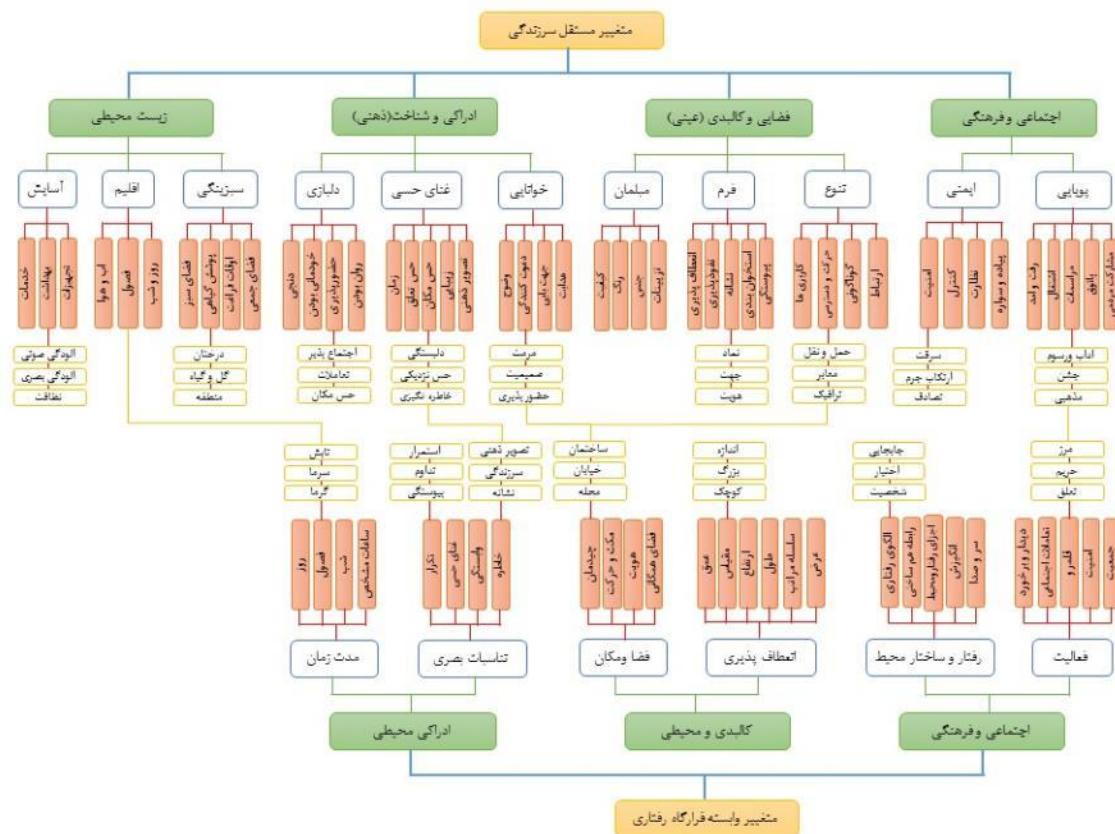
⁵ Ekici

شکل ۱. ویژگی‌های رفتاری انسان

برگرفته از: پاکزاد، ۱۳۸۸

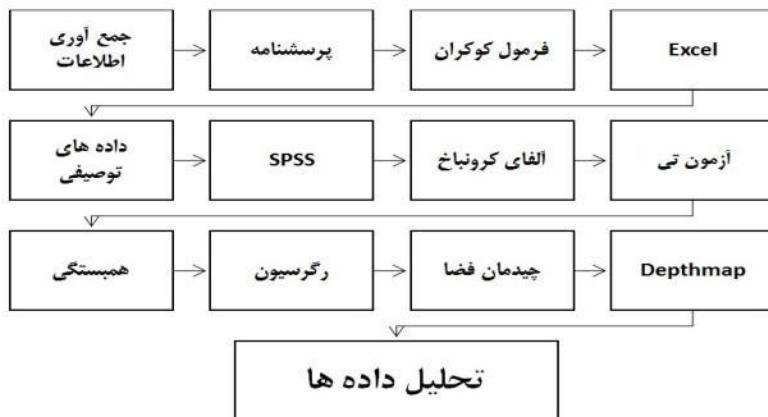
بر اساس مطالعات انجام شده در ارتباط با احساس سرزنشگی و عوامل مؤثر بر آن می‌توان در یک جمع‌بندی عنوان نمود که احساس سرزنشگی چگونگی داوری فرد درباره نحوه گذران زندگی خود است که به احساسات مثبت فرد و رضایت خاطر او از زندگی مرتبط است. فعالیت‌های شهری در مجموعه‌ای از قرارگاه‌های رفتاری بی‌شمار صورت می‌گیرند که حول دو محور اساسی ساختار کالبدی مناسب و الگوی رفتاری شکل گفته است. در مجموع طبق نظریات مذکور می‌توان یک جمع‌بندی در قالب چهارچوب نظری عوامل مؤثر بر سرزنشگی و قرارگاه‌های رفتاری که باعث کارایی بهتر فضا و افزایش میزان بازدهی توسط مردم شود نیز ارائه نمود (شکل ۲).

شکل ۲. چهارچوب نظری مدل مفهومی عوامل مؤثر بر سرزنشگی و قرارگاه رفتاری

روش پژوهش

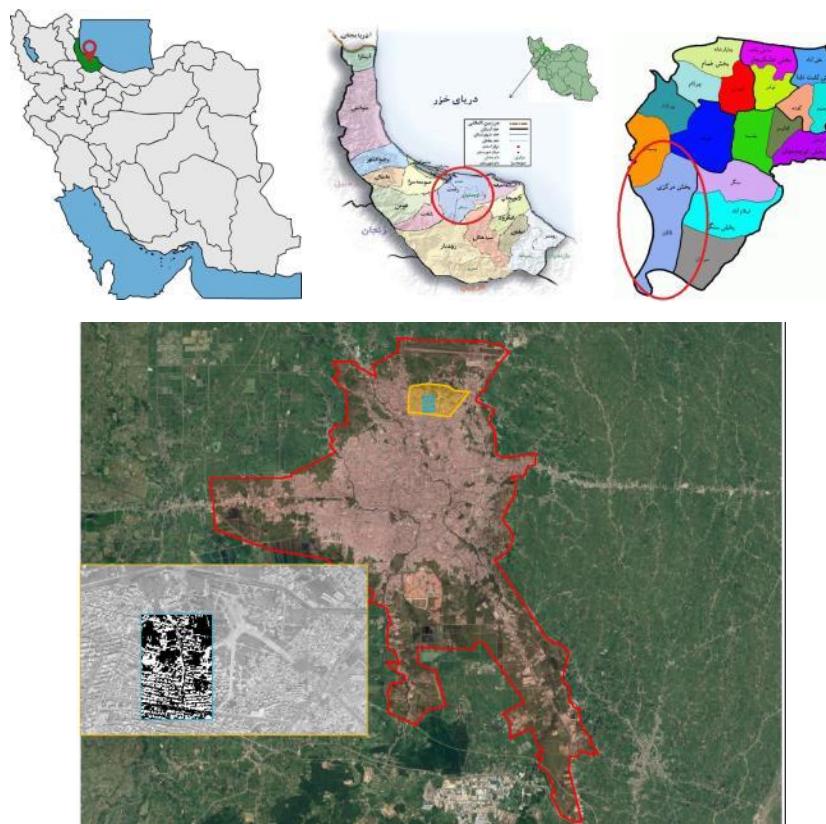
روش تحقیق در پژوهش حاضر به شیوه کمی و کیفی صورت پذیرفته است. در بخش کیفی، به بررسی اسناد و مدارک کتابخانه‌ای پرداخته شده و از طریق آن اصول و مبانی نظری طراحی فضای شهری سرزنش تدوین گردیده است. در ادامه نیز برای بهدست آوردن اطلاعات مناسب از شرایط موجود، از روش‌های میدانی و اسنادی، در راستای اهداف این پژوهش بهره گرفته شده است. روش گردآوری اطلاعات با استفاده از روش کتابخانه‌ای (مقالات، کتب، نشریات و پایان‌نامه‌ها) بوده و در مرحله اسنادی، میدانی است و داده‌های تحقیق با استفاده از روش‌های علمی و شبیه‌سازی مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته‌اند. همچنین در این پژوهش با توجه به اهدافی که مطرح شد، با طرح پرسشنامه‌ای، نظرات گروهی از استفاده‌کنندگان از فضای کتابخانه‌های عمومی را جویا شده و متناسب با پرسش‌های تدوین شده، داده‌های حاصل از پژوهش نیز به وسیله نرم‌افزارهای SPSS و Excel تحلیل شده‌اند. سوالات پرسشنامه مذکور که برگرفته از مبانی نظری پژوهش حاضر تدوین شده است، برای جمعی از اساتید و متخصصان دانشگاهی مرتبط با رشته طراحی شهری ارسال شد و پیشنهادهای مطرح شده اعمال و ابهامات موجود بطریف گردید. با توجه به جمعیت شهر رشت که در حدود ۶۷۷۰۰ نفر بوده است بر اساس فرمول کوکران تعداد ۳۸۴ عدد پرسشنامه بین جامعه نمونه پخش گردید که این محاسبه با سطح خطای ۵ درصد صورت گرفته است. لازم به ذکر است که پایابی پرسشنامه با بهره‌گیری از آزمون آلفای کرونباخ محاسبه شده است. در بخش تحلیل پرسشنامه نیز پس از بیان یافته‌های توصیفی و فراوانی داده‌ها و انجام آزمون نرمالیته، از آزمون تی، همبستگی و رگرسیون خطی نیز بهره گرفته شد. آزمون‌های مذکور برای مقایسه بین متغیرها و رابطه بین آنها صورت پذیرفته است. سپس در بخش دوم تحلیل بافت‌ها، به بررسی ساختار پیکره‌بندی فضایی نمونه موردي پرداخته شد که طبق مطالعات انجام شده مشخص گردید که سرزنشگی در فضای شهری همبستگی معناداری با الگوی حرکتی مردم در قرارگاه رفتاری دارد. از این رو، جهت بررسی ساختار پیکره‌بندی فضایی، الگوی حرکتی و رفتاری مردم در نمونه موردی از روش شبیه‌سازی چیدمان فضا استفاده شد و نتایج به دست آمده به صورت پارامترهای ریاضی و گرافیکی، با تحلیل توصیفی-استنباطی ارائه شدند. بر این اساس از نرم افزار UCL Depthmap که توسط پژوهشگران کالج دانشگاه لندن ارائه شده است، استفاده شد. نحوه استفاده از روش چیدمان فضا بدین صورت انجام پذیرفت که ابتدا پس از ترسیم نقشه شهری محدوده مورد مطالعه در نرم افزار AutoCAD، فایل نقشه ترسیمی به نرم افزار Depthmap منتقل گردید و با استفاده از متغیرهای مؤثر بر سرزنشگی، آنالیز پیکره‌بندی فضایی صورت گرفت و نتایج حاصل به صورت داده‌های ریاضی و گرافیکی ارائه گردید تا براساس آن به بررسی و ارائه راهکارهای مناسب جهت طراحی فضای شهری سرزنش با رویکرد ارتقاء قرارگاه رفتاری ارائه گردد (شکل ۳).

شکل ۳. روش عملکردی پژوهش

محدوده مورد مطالعه

شهر رشت یکی از کلان‌شهرهای ایران و مرکز استان گیلان در شمال ایران و مرکز شهرستان رشت است. رشت در ۴۹ درجه و ۳۶ دقیقه طول شرقی و ۳۷ درجه و ۱۶ دقیقه عرض شمالی واقع شده و فاصله آن از تهران ۳۲۵ کیلومتر است. محله گلزار در سال ۱۳۵۰ در شمال شهر شکل گرفت و اراضی کشاورزی شمال غربی به تدریج به واحدهای مسکونی تبدیل شد. محدوده مورد مطالعه در این پژوهش، شامل بخشی از محله گلزار (بلوار دیلمان، شهرک شهید بهشتی، خیابان میرابوالقاسمی) است که حد فاصل بین خیابان عرفان و بلوار دیلمان قرار گرفته است (تصویر ۴). این محور یکی از خیابان‌هایی است که پتانسیل شاخص شدن را دارد و در حال حاضر دارای نقش تجاری- مسکونی است. همچنین کاربری‌های متنوع موجود در این محور اغلب ریزدانه هستند. در این خیابان به تازگی بازارچه‌ای احداث شده، که به یک پتانسیل اقتصادی و اجتماعی تبدیل شده و از مهم‌ترین کاربری‌های تجاری این خیابان محسوب می‌شود. شهرهای ایران قبل از دوران مدرنیته جزء آن دسته از شهرهایی قرار می‌گرفتند که بدون برنامه‌ریزی و تنها بر پایه نیاز و خواست جامعه در دوره‌های مختلف بصورت آزادانه و تصادفی شکل می‌گرفتند که اصطلاحاً از آنها به شهرهای ارگانیک یاد می‌شود (کریمی^۱، ۲۰۰۲، ۱۸۷). بر این اساس، فرآیند توسعه شهری در رشت نیز عمدتاً بر اساس اولویت سواره بر پیاده بنا نهاده شد (عسکری‌زاده، صفری و پورایمان‌پرست^۲، ۲۰۱۷). خیابان میرابوالقاسمی شهر رشت نیز از این قاعده مستثنی نبوده و توسعه شهری بدون برنامه‌ریزی که صرفاً در جهت رفع نیازهای وسائل نقلیه سواری در این محدوده گرفته است. از این رو این پژوهش در پی راهکارهایی در جهت رفع این مشکلات برآمده است.

شکل ۴. موقعیت جغرافیایی محدوده مورد مطالعه در تقسیمات کشوری طرح جامع رشت ۱۳۸۵

¹ Karimi

² Askarizad, Safari, & Pourimanparast

بررسی ویژگی جمعیت شناختی

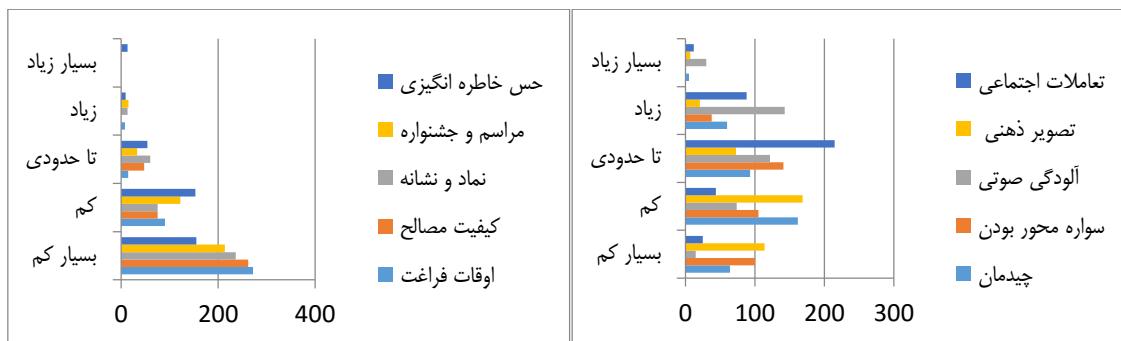
در این بخش آمارهای توصیفی جمعیت شناختی نمونه آماری، جهت بررسی میزان تأثیر هر یک از شاخص‌های پژوهش ارائه شده است.

جدول ۱

فرآوانی گروههای جمعیت شناختی نمونه آماری

متغیر	جنس	سن	تحصیلات				
درصد	فرآوانی	درصد	فرآوانی	طبقه	متغیر		
۱۰	۳۹	خانه دار					
۲۱	۸۰	بیکار					
۲۸	۱۰۹	آزاد	شغل	۷۶	۲۸۴	مرد	
۱۸	۶۷	کارمند		۲۶	۱۰۰	زن	
۲۳	۸۹	مهندس/دکتر					
۲۱	۸۱	گردشگر		۶	۲۳	۲۰تا۱۰	
۱۴	۵۴	زیر ۵ سال	آشنایی		۱۱	۴۳	۲۵تا۲۱
۲۶	۹۸	۱۵ تا ۲۵ سال	محدوده	۵۶	۲۱۶	۳۵تا۲۶	
۱۵	۵۷	۱۰ تا ۱۵ سال		۱۴	۵۴	۴۰تا۳۶	
۲۴	۹۴	۱۵ سال به بالا		۱۳	۴۸	۴۱ به بالا	
۱۰	۳۸	خیلی زیاد		۵	۱۸	زیر دپلم	
۱۶	۶۳	زیاد	میزان		۱۴	۵۴	دپلم
۴۹	۱۸۶	تاخته‌ودی	تخصص	۱۵	۵۷	فوق دپلم	
۱۱	۴۳	کم		۲۹	۱۱۱	لیسانس	
۱۴	۵۴	خیلی کم		۳۷	۱۴۴	کارشناسی ارشد/دکتری	

یافته‌های حاصل از پرسشنامه نشان‌دهنده آن است که از میان مؤلفه‌های مؤثر بر سرزندگی عدم تعییه فضاهایی جهت گذراندن اوقات فراغت، کیفیت مصالح، عدم وجود برگزاری مراسم و جشنواره‌ها و نبود نماد و نشانه مخصوص که نشان‌دهنده هویت محله باشد جزء مهم‌ترین عوامل شناخته شده است. همچنین در رابطه با مؤلفه‌های مؤثر بر قرارگاه رفتاری نیز نبود چیدمان مناسب از المان‌های طراحی شهری، سواره محور بودن محله، ترافیک و آلودگی صوتی و نامشخص بودن تصویر ذهنی خاص از محله مهم‌ترین مشکلات محله از دیدگاه جامعه آماری بوده است (شکل ۵).

شکل ۵. فقدان مهمترین عوامل مؤثر بر سرزندگی و قرارگاه رفتاری بر اساس دیدگاه جامعه آماری

تجزیه و تحلیل داده‌ها

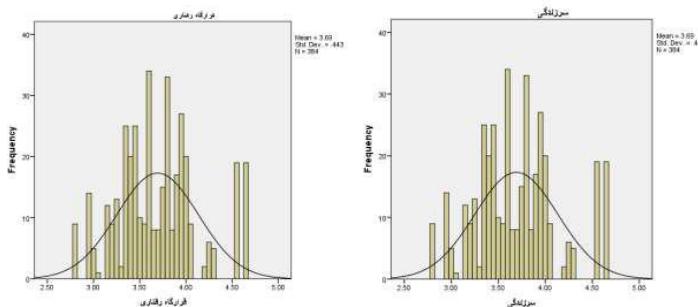
در ابتدا اقدام به سنجش نرمال بودن داده‌های حاصل از پرسشنامه شد که پیش‌زمینه تمامی آزمون‌های نرم‌افزار تحلیلی SPSS است. بر این اساس چولگی و کشیدگی داده‌ها ابتدا مورد سنجش قرار گرفت (جدول ۲ و شکل ۶).

طراحی فضای شهری سرزنده با رویکرد... / فقیرنواز و همکاران

جدول ۲

بررسی میزان چولگی و کشیدگی داده‌های آماری

متغیرها	چولگی	کشیدگی
قرارگاه رفتاری	۰/۴۲۳	۰/۵۷۱
سرزنگی	۰/۳۷۳	-۰/۱۱۷

شکل ع بررسی چولگی و کشیدگی متغیرهای سرزنگی و قرارگاه رفتاری

نتایج حاصل از آزمون نرمالیته نشان می‌دهد که متغیرهای سرزنگی و قرارگاه رفتاری در خیابان میرابولقادسی دارای چولگی مثبت است. همچنین از آنجاکه مقادیر چولگی در مؤلفه‌های به دست آمده از آزمون نرمالیته بین ۲ و -۲ است و از عدد ۳ بالاتر نیست، نشان دهنده آن است که متغیرهای مورد نظر نرمال هستند (جدول ۲). بر این اساس، نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نشان دهنده آن است که مقادیر معناده‌ی از ۰/۰۵ بالاتر است. این بدین معناست که می‌توان برای تحلیل داده‌ها از آزمون‌های پارامتریک استفاده نمود (جدول ۳).

جدول ۳

آزمون کولموگورف-اسمیرنوف یک نمونه‌ای برای متغیر پژوهش

متغیر	تعداد	میانگین	انحراف معیار	آماره K_S	سطح معناداری	نتیجه آزمون
سرزنگی	۳۸۴	۰/۶۶۹	۰/۴۴۲	۰/۶۸۴	۰	نرمال است
قرارگاه رفتاری	۳۸۴	۰/۳۳۶	۰/۴۴۷	۰/۳۱۴	۰	نرمال است

نتایج حاصل از آزمون آلفای کرونباخ نشان دهنده آن است که از میان تعداد ۳۸۴ عدد پرسشنامه که توسط جامعه آماری ارائه شده است، ۹۵ درصد آن‌ها قابل اعتماد بوده‌اند. همچنین نتیجه حاصل از آلفای کرونباخ این پرسشنامه و مؤلفه سرزنگی مردم در خیابان میرابولقادسی برابر با ۰/۸۱۲ گزارش شد و از آنجا که از ۰/۷ بالاتر است، نشان دهنده آن است که این پرسشنامه از پایایی مناسبی برخوردار بوده است. همچنین مقدار آلفای کرونباخ برای مؤلفه قرارگاه رفتاری نیز ۰/۷۹۰ بوده که محدود نشان از پایایی این پرسشنامه دارد (جدول ۴).

جدول ۴

نتایج آزمون آلفای کرونباخ

مؤلفه	تعداد سوالات	آلفای کرونباخ
سرزنگی	۲۰	۰/۸۱۲
قرارگاه	۱۲	۰/۷۹۰

آزمون تی تک نمونه‌ای مستقل جهت بررسی و مقایسه بین دو مؤلفه اصلی این پژوهش یعنی سرزنگی و قرارگاه رفتاری مورد سنجش قرار گرفته است. بر این اساس سطح معناداری آزمون تی مستقل بزرگتر از ۰/۰۵ گزارش شده است و این به معنای مساوی

بودن واریانس‌های دو مدل آزمایشی است. سطح معناداری در آنالیز تعیینی برابر با 0.224 گزارش شده است. در این تجزیه و تحلیل، هر دو مرز دامنه اطمینان بالا و پایین مشتبه بودند. این بدین معناست که اختلاف معناداری بین دو متغیر برقرار نیست و عوامل مؤثر بر سرزندگی می‌تواند در ارتقاء قرارگاه رفتاری مؤثر واقع شوند (جدول ۵).

جدول ۵

نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای

انحراف معیار	سطح معناداری	حد پایین	فاصله اطمینان ۹۵ %	حد بالا
	0.224	$2/31$	$3/40$	0.247

همبستگی بین دو متغیر معادل 0.5 درصد و ضریب تعیین نیز برابر 31 درصد نشان می‌دهد. بنابراین مدلی که سرزندگی در آن است، 31 درصد تغییرات لحاظ شده در قبال قرارگاه رفتاری را کنترل می‌کند و 69 درصد تغییرات قرارگاه رفتاری تحت تأثیر عوامل دیگری است. مقدار آماره دوربین واتسون در فاصله استاندارد بین $1/5$ تا $2/5$ قرار دارد. در نتیجه این مدل رگرسیون قابل اعتماد است، بنابراین می‌توان گفت که شاخص‌های عنوان شده مدل از کیفیت قابل قبولی برخوردار است (جدول ۶).

جدول ۶

همبستگی بین متغیر مستقل با متغیر وابسته

دوربین واتسون	انحراف معیار باقیماندها	ضریب تعیین تعدیل شده	ضریب تعیین	ضریب همبستگی	مدل
۱	0.563	0.317	0.316	0.366	$2/234$

جهت بررسی مدل رگرسیون و خطی بودن آن باید به جدول آنالیز واریانس رگرسیون مراجعه کرد. در صورتی که تحلیل واریانس دارای $Sig < 0.05$ باشد، نشان می‌دهد که مدل رگرسیون می‌تواند تغییرات در متغیر وابسته را نشان دهد که در آن سطر Regression بیانگر میزان تغییرات متغیر وابسته است که از طریق متغیرهای مستقل تعیین شده و سطر Residual بیانگر میزان تغییرات متغیر وابسته است که به واسطه سایر عوامل (تصادفی و اتفاقی) تعیین شده است. ازانجاکه رابطه همبستگی بین و سرزندگی و قرارگاه رفتاری مورد تایید است در این قسمت هم در جدول ANOVA دیده می‌شود که سطح معناداری کمتر از 0.05 هست و نشان می‌دهد که مدل رگرسیون توانسته است تغییرات در متغیر وابسته را به صورت خطی بیان کند و فرض خطی بودن رگرسیون را برقرار گزارش نماید (جدول ۷).

جدول ۷

آنالیز واریانس رگرسیون

سطح معنی‌داری	F آماره	میانگین مربعات	درجه آزادی	مجموع مربعات	مدل
0.000	$177/587$	$33/817$	1	$33/817$	1

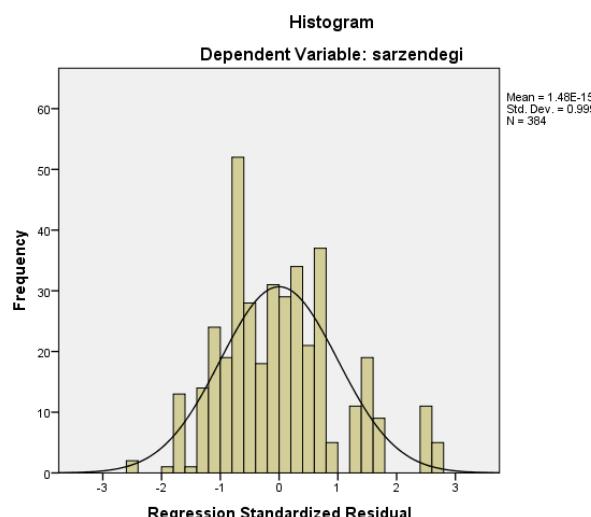
در همبستگی جهت رابطه دوطرفه است و پژوهشگر نمی‌داند که کدام متغیر روی متغیر دیگر تأثیرگذار است. محقق برای پی بردن به جهت رابطه از تحلیل رگرسیون استفاده می‌کند. در ستون B به ترتیب مقدار ثابت و ضریب متغیر مستقل در معادله رگرسیون نشان داده شده است. با توجه به ضریب بتا (0.056) برآورد شده و آماره T بزرگ‌تر از $1/96$ و سطح معنی‌داری کمتر از 0.05 مطلوب ناست، به عبارتی متغیرها در سطح معنی‌داری تأیید می‌شود. سرزندگی بر قرارگاه رفتاری تأثیر مثبت دارد با توجه به جدول بالا معادله رگرسیون به شکل زیر است: ازانجاایی که سطح معنی‌داری ضریب B مقدار ثابت بیشتر از 0.05 است، بنابراین ضریب ثابت قابل قبول نیست و فقط ضریب B سرزندگی قابل قبول است (جدول ۸).

$$Y=0.557X_1$$

جدول ۸

ضرایب رگرسیون بین متغیر مستقل یا متغیر وابسته

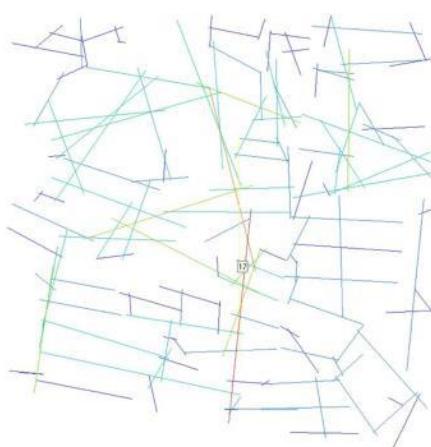
مدل	ضرایب غیراستاندارد		ضرایب استاندارد		آماره T	سطح معنی‌داری
	ضرایب رگرسیون	ضرایب معيار ضرایب	ضرایب Bet	ضرایب بتا		
	B	Rگرسیون	Rگرسیون			
۱	مقدار ثابت	۱/۸۲۲	.۰/۱۴۲		۱۲/۸۵۹	.۰/۰۰۰
	قرارگاه رفتاری	۰/۵۵۷	.۰/۰۴۲	.۰/۵۶۳	۱۳/۳۲۶	.۰/۰۰۰

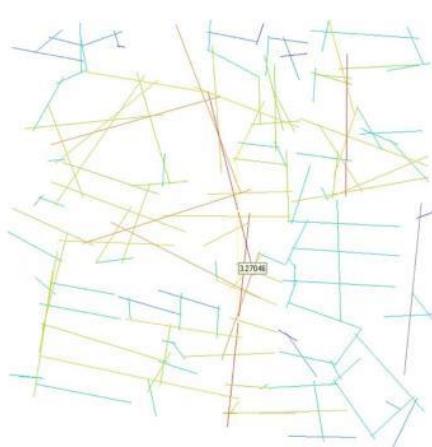
شکل ۷. نمودار رگرسیون بین متغیرهای سرزنده‌ی و قرارگاه رفتاری

تجزیه و تحلیل داده‌ها به روش چیدمان فضایی

نتایج حاصل از تحلیل پیکربندی فضایی خیابان میر ابوالقاسمی رشت نشان‌دهنده آن است که میزان قابلیت اتصال در فضاهای محدوده مورد مطالعه از شروع خیابان در تقاطع بلوار دیلمان تا اواسط با قابلیت اتصال ۱۷ بهترین دسترسی را دارد. هر چقدر میزان قابلیت اتصال یک گره بیشتر باشد، به معنای آن است که آن فضا از میزان دسترسی بهتری برخوردار است (شکل ۹). همچنین یافته‌های حاصل از میزان همپیوندی در این خیابان نشان می‌دهد که محور اصلی خیابان با میزان همپیوندی (۳/۲۷) از یکپارچگی و پیوستگی فضایی بالایی نسبت به بقیه فضاهای برخوردار است. این بدین معناست که بیشترین میزان قابلیت الگوهای حرکتی مردم در خیابان اصلی رخ می‌دهد. درنتیجه امنیت خیابان اصلی نیز به مراتب بیشتر خواهد بود (شکل ۸).

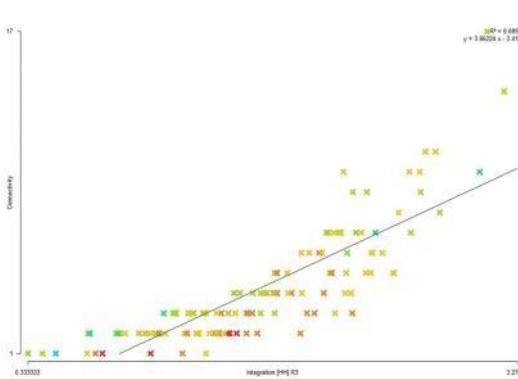

شکل ۹. میزان قابلیت اتصال خیابان

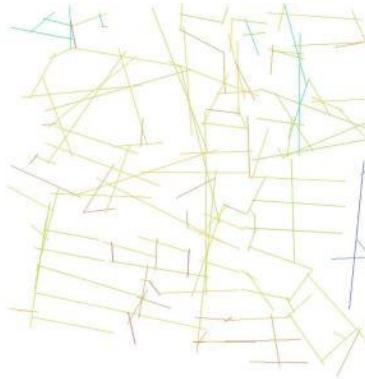

شکل ۱۰. میزان همپیوندی خیابان

با توجه به تحلیل‌های صورت گرفته بیشترین میزان میانگین عمق متعلق به کوچه توحید (۱) با مقدار عددی (۲/۸۳) و کمترین مقدار عددی ۱ است. بالا بودن میزان عمق نشان از که دسترسی به فضاهای دیگر با عبور از فضاهای واسط زیادی صورت می‌پذیرد و فضاهای ارتباط صریح و مستقیمی با یکدیگر ندارند. در نتیجه این فضاهای حرکتی کمتری برخوردار خواهند بود (شکل ۱۰).

شکل ۱۱. میزان خوانایی یا وضوح بصری خیابان

شکل ۱۰. میزان عمق فضایی خیابان

نتایج حاصل از آزمون همبستگی، بر اساس همبستگی بین میزان همپیوندی و قابلیت اتصال نشان دهنده آن است که خیابان میرابوالقاسمی با قابلیت درک فضایی (۰/۶۹) از خوانایی یا وضوح بصری نسبتاً خوبی برخوردار است (شکل ۱۱).

$$Y = 3.85224, X = 2.41269$$

معادله خطی بین دو متغیر خیابان میرابوالقاسمی:

نتایج برگرفته از تحلیل نمونه موردی توسط نرم‌افزار به صورت خروجی و داده‌های کمی در جدول زیر نشان داده شده است. این داده‌ها برگرفته از تحلیل‌های انجام‌شده است که به صورت حداقل، میانگین و حداکثر پارامترهای چیدمان فضایی در خیابان میرابوالقاسمی مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول ۱۱
پارامترهای تحلیل چیدمان فضایی در خیابان میرابوالقاسمی رشت

بعد	میزان اتصال	همپیوندی	عمق فضایی	انتخاب	کنترل
حداقل	۱	۰,۳۳	۱	۰	۰,۱
میانگین	۴,۰۶	۱,۶۸	۲,۲۸	۳۷,۱۷	۱
حداکثر	۱۷	۳,۲۷	۲,۸۳	۵۶۰	۳,۶۸

نتیجه‌گیری

این پژوهش در پی ارائه راهکارهای علمی و عملی در جهت ارتقاء قرارگاه رفتاری در خیابان میرابوالقاسمی رشت، نمونه موردی پژوهش بوده است تا با ارائه راهکارهای مناسب به سرزنشگی هر چه بیشتر این خیابان منجر گردد. امروزه فضاهای شهری به عنوان یکی از مهمترین عرصه‌های تجلی هویت، فرهنگ و تمدن بشر، بستری مناسب برای یافتن نگرشی جامع نسبت به کیفیت زندگی ساکنان هر جامعه قلمداد می‌شود. در این میان برنامه‌های توسعه شهری در کشورمان در گستاخی عمیق با سنت گذشته خود، خودرومدار و بر مبنای تسهیل هرچه بیشتر حرکت سواره بوده و آنچنان که باید به فضاهای شهری، اهمیت آنها در ایجاد سرزنشگی و پویایی شهری و ارتقای کیفیت‌های محیطی در فضاهای شهری توجه نمی‌شود. بنابراین ارتقاء قرارگاه‌های رفتاری به عنوان

جادبههایی برای تعاملات اجتماعی افراد در اینگونه فضاها امری ضروری تلقی می‌گردد. یافته‌های حاصل از پرسشنامه نشان دهنده آن است که از میان مؤلفه‌های مؤثر بر سرزنندگی عدم تعییه فضاهایی جهت گذراندن اوقات فراغت، کیفیت مصالح، عدم وجود برگزاری مراسم و جشنواره‌ها و نبود نماد و نشانه مخصوص که نشان دهنده هویت محله باشد جزو مهمترین عوامل شناخته شده است. همچنین در رابطه با مؤلفه‌های مؤثر بر قرارگاه رفتاری نیز نبود چیدمان مناسب از المان‌های طراحی شهری، سواره محور بودن محله، ترافیک و آلودگی صوتی و نامشخص بودن تصویر ذهنی خاص از محله مهم‌ترین مشکلات محله از دیدگاه جامعه آماری بوده است. نتایج حاصل از آزمون همبستگی بین همپیوندی و قابلیت اتصال به روش چیدمان فضا نشان دهنده آن است که خیابان میرابوالقاسمی نمونه موردی پژوهش با میزان قابلیت درک فضایی ۰/۶۹ از خوانایی نسبتاً خوبی برخوردار است. از این رو می‌توان اینگونه استنباط کرد که نمونه مورد مطالعه در این پژوهش به لحاظ پیکربندی فضایی مشکل ساختاری نداشته است. بلکه مشکلات چیدمانی و کاربری اراضی از مهم‌ترین مشکلات این محدوده به حساب می‌آید. با توجه به یافته‌های حاصل از پژوهش راهکارها و سیاست‌هایی در رابطه با حل مشکلات محله در راستای اهداف پژوهش و در جهت سرزنندگی قرارگاه رفتاری در خیابان ابوالقاسمی شهر رشت ارائه گردیده است. این راهبردها در چهار دسته ارتقاء کیفیت کالبد بصری و منظر شهری، بهبود کیفیت زیست محیطی، ارتقاء کیفیت عملکردی و فضایی و ارتقاء تعاملات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی محله ارائه شده است. بر این اساس سیاست‌هایی همچون امکان ایجاد رابطه مقابله بین مسیر و بدنۀ خیابان، توجه به ترکیب رنگی عناصر و المان‌های محور، حذف اختشاشات بصری از خیابان، تقویت دید در لبه خیابان با پوشش گیاهی و ایجاد ریتم در جهت ارتقاء زیبایی بصری، نصب علامت شهری مناسب جهت خوانایی هر چه بیشتر، استفاده از کفسازی مناسب در مقیاس محله و در نظر گرفتن محوری برای عابران پیاده و ایجاد نشانه‌های شاخص در خیابان از جمله راهکارهای ارتقاء کیفیت کالبدی و بصری محله است. ایجاد تاسیسات مناسب جمع‌آوری فاضلاب، پیش‌بینی سطل زباله در طول مسیر و استفاده از درخت و پوشش گیاهی در طول مسیر می‌تواند به بهبود کیفیت زیست محیطی محله نیز منجر شود. همچنین در جهت ارتقاء کیفیت عملکردی و فضایی مجموعه نیز سیاست‌هایی چون ایجاد فضاهای توریستی - تفریحی جذاب و با طراوت در زمین‌های بایر، ایجاد گره شهری برای فضای حرکت و مکث، ساماندهی بازارچه، ایجاد کاربری های خدماتی مانند پارکینگ عمومی، ایجاد پارک محله برای استفاده کودکان، استقرار چند کاربری جاذب نظیر کافی شاپ در محدوده، ایجاد محور پیاده رو در طول مسیر، ایجاد خیابان جدید برای بهبود پیش‌بینی کاهش ترافیک می‌باشد در نظر گرفته شود. برای ارتقاء تعاملات اجتماعی و ایجاد بستری مناسب برای رشد فرهنگی و اقتصادی محله نیز سیاست‌هایی چون تامین نورپردازی معابر برای تامین امنیت در شب، استقرار کاربری های شبانه‌روزی، تقویت ناظارت جمعی در مسیر با کمک چشم ناظر، ایجاد فضاهای توافق جمعی و ارتقاء سرزنندگی و نشاط در خیابان، قرار دادن نیمکت در مسیر به منظور زنده نگه داشتن مسیر در طول شبانه روز و ایجاد تعامل اجتماعی می‌باشد در نظر گرفته شود. در خصوص مقایسه یافته‌های حاصل از این پژوهش و سایر پژوهشگران نیز می‌توان گفت که پژوهش حاضر همسو با یافته‌های پیشین بوده است و ضمن تایید نتایج پژوهش‌های داخلی مذکور (سریندی فراهانی و همکاران، ۱۳۹۳؛ گلستانی و همکاران، ۱۳۹۴؛ دلاکه و همکاران، ۱۳۹۶) و همچنین پژوهش‌های بین‌المللی (ژنگ و همکاران، ۲۰۱۸، هفت و همکاران، ۲۰۱۴ و لیو، ۲۰۱۲)، به ارائه راهکارهایی عملی و علمی در جهت طراحی فضای شهری سرزنده با رویکرد ارتقاء کیفی قرارگاه رفتاری پرداخته است. در مجموع طبق بررسی‌های به عمل آمده در پژوهش حاضر در راستای پاسخ به سوال پژوهش می‌توان بیان نمود که طراحی فضای شهری سرزنده با رویکرد ارتقاء قرارگاه رفتاری در خیابان میرابوالقاسمی شهر رشت می‌تواند منجر به رونق هر چه بیشتر محله، تقویت حس تعلق، ایجاد ارتقاء قرارگاه رفتاری در خیابان میرابوالقاسمی شهر رشت می‌تواند اجتماعی در محله گردد.

منابع

- احمدی، علی. (۱۳۹۳). بررسی وضعیت سرزنندگی بافت‌های هدف برنامه‌های بازآفرینی شهری و ارائه راهکارهای ارتقاء آن نمونه موردی: محله شیوا، تهران. نشریه شهرسازی و معماری هفت شهر، ۴۷، ۴۸-۸۵.
- احمدی، مصوصه و فرهادی، مريم. (۱۳۹۵). عرصه کار فردی در کارگاه طراحی معماری به عنوان یک قرارگاه رفتاری کارآمد. فصلنامه آموزش مهندسی ایران، ۱۸(۷۲)، ۱۳۷-۱۵۹.
- انصاری، مجتبی، جمشیدی، سمانه و الماسی‌فر، نینا. (۱۳۸۹). بررسی حس قلمرو و رفتار قلمروپایی در پارک‌های شهری مطالعه موردی: پارک ساعی. نشریه معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۳(۴)، ۳۸-۴۸.

- آلمن، ایروین. (۱۹۳۰). محیط و رفتار اجتماعی، خلوت، فضای شخصی، قلمرو و ازدحام، ترجمه علی نمازیان. (۱۳۸۲). تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- بابا خانی، مسعود. (۱۳۹۵). طراحی مجتمع مسکونی صد واحدی شهر رشت با توجه به نقش واحد همسایگی در ارتقاء تعاملات اجتماعی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه گیلان.
- بحربنی، حسین. (۱۳۹۴). تئوری شکل شهر. نوشتۀ شده لینچ، کوین. (۱۹۸۱). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- پاکزاد، جهانشاه. (۱۳۸۸). مبانی نظری و فرآیند طراحی شهری. تهران: وزارت مسکن و شهرسازی، دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری.
- حسین زاده، کریم و علیزاده، هادی. (آذر ۱۳۹۴). بررسی قرارگاه‌های رفتاری خیابان فرهنگیان ارومیه. همایش ملی نگاهی نو به: شهرسازی، امنیت و پیشگیری از وقوع جرم در فضاهای شهری. تبریز.
- خستو، مریم و سعیدی رضوانی، نوید. (۱۳۸۹). عوامل موثر بر سرزنشگی فضاهای شهری. نشریه هویت شهر، ۴(۶)، ۶۳-۷۴.
- دل‌که، حسن؛ بهزاد فر، مصطفی؛ قلعه نوعی، محمود و بختیار، آمنه. (۱۳۹۶). بازناسی الگوهای رفتاری در میدان انقلاب اصفهان. مطالعات محیطی هفت حصار، ۲۱(۲)، ۹۵-۱۱۱.
- رزاقي، حبيب‌الله؛ زياري، كرامت الله و سعیدي رضوانی، نوید. (۱۳۹۰). مدل چند هسته‌اي و چند مرکزی شهر و کلان‌شهری، از نظریه تا عمل (مورد شهر کرج). فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، ۲۶(۳)، ۱۰۰-۷۴.
- رهبر عطaran، فرانز. (آبان ۱۳۹۳). نوربردازی و نقش آن در سرزنشگی فضاهای شهری، نمونه موردی: خیابان ولی‌عصر تبریز. ششمین کنفرانس ملی برنامه‌ریزی و مدیریت شهری با تأکید بر مؤلفه‌های شهر اسلامی. مشهد.
- زندي، مرجانه. (۱۳۹۴). نقش باغ درون شهری در شکل گیری قرارگاه‌های رفتاری، نمونه موردی: شهر تهران. باغ نظر، ۳۳، ۱۱۷-۱۲۸.
- سربندي فراهاني، معصومه، پهزادفر، مصطفی، عباس زادگان، مصطفی و الوندي پور، نينا. (۱۳۹۳). كيفيات محطي موثر بر قرارگاه رفتاري در فضاهای سبز و باز محلی. مطالعات ساختار و کارکرد شهر، ۲(۵)، ۱۰۱-۱۱۵.
- فرکيش، هيريو و احمدى، وحيد. (۱۳۹۲). بازناسی ویژگی‌های طراحی مراکز محله به عنوان قرارگاه‌های رفتاری. دوماهمانه تخصصی - پژوهشی صنعت ساختمان (ساختمان سبز)، ۳۹(۴)، ۳۶-۴۰.
- گل، يان. (۲۰۰۲). فضاهای عمومی وزندگی جمعی شهر آدلايد. ترجمه علی غفاری و محمد صالح سهیلی پور. (۱۳۸۹). تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- گلچين مقدم، اميد و اسماعيلپور، نجماء. (۱۳۹۳). طراحی سازمان بصري مطلوب خيابان‌های شهری با تکيه‌بر توقعات كيفي مردم، مطالعه موردی: خيابان فرجزاده - تهران. همایش ملی نظریه‌های نوین در معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی قزوین.
- گلستانی، نفیسه، میری، سمیرا و مطلبی، فاسم. (۱۳۹۴). ساختیت شناسی همسویی معنادار روش‌های ارزیابی قرارگاه‌های رفتاری و بازطراحی مبلمان و فضاهای شهری. فصلنامه مدیریت شهری، ۳۸(۱)، ۲۴۱-۲۷۲.
- لينچ، کوین. سيمائي شهر. (۱۳۹۵). ترجمه دکتر منوچهر مزيني. (۱۳۹۵). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

References

- Ahmadi, A. (2014). An investigation into the status of the vitality of distressed area and providing solution for improving: A case study of Shiva Neighborhood, Tehran. *HAFTSAHAR*, 4(47, 48), 85-96. (in Persian)
- Ahmadi, M., & Farhady, M. (2017). Personal Workspace in an Architectural Design Studio as an Efficient Behavior Setting. *Iranian Journal of Engineering Education*, 18(72), 119-136. (in Persian)
- Al_Sayed, K., Turner, A., Hillier, B., Lida, S., & Penn, A. (2014). *Space Syntax Methodology* (4th Ed.). London: Bartlett School of Architecture, UCL.
- Altman, I. (2013). *Environment and social behavior, privacy, personal space, territory and crowds*. Tehran: Shahid Beheshti University Press. (in Persian)
- Anderson, J., Ruggeri, K., Steemers, K., & Huppert, F. (2016). Lively Social Space, Well-Being Activity, and Urban Design: Findings from a Low-Cost Community-Led Public Space Intervention. *Environment and Behavior*, 49(6), 685-716.
- Ansari, M., Jamshidi, S., & Almasifar, N. (2010). To investigate feeling of territory and in territory traveling in urban parks, case study: Saeed Park. *Armanshahr Architecture & Urban Development*, 3(4), 33-48. (in Persian)
- Askarizad, R., & Safari, H. (2020). Investigating the role of semi-open spaces on the sociability of public libraries using space syntax (Case Studies: Sunrise Mountain and Desert Broom Libraries, Arizona, USA). *Ain Shams Engineering Journal*, 11(1), 253-264.

- Askarizad, R., Safari, H., & Pourimanparast, M. (2017). The Influence of Organizing Historical Textures on Citizenry Satisfaction in the Old Texture Neighbourhoods of Rasht. *Emerging Science Journal*, 1(3), 118-128.
- Baba Khani, M. (2016). *Design of a 100-unit residential complex in Rasht, considering the role of the neighborhood unit in promoting social interactions*. Master Thesis. University of Guilan. (in Persian)
- Barker, R. (1968). *Behavioral Setting: Defining Attributes and Varying Properties*. California: Stanford University Press.
- Barreto, F. F. P. (2009). *Behavior settings and settings networks: residential structure and dynamics in the super blocks of Brasília*. Thesis. University of Brasilia, Brasilia. (In Portuguese)
- Beheshti, M.B., Zali, N. (2011). Identifying the Key Rationale of Regional Development with a Scenario-Based Planning Approach: A Case Study of East Azarbaijan Province. *Planning and Space Planning*, 15(1), 41-63.
- Cowan, R. (2005). *The dictionary of urbanism*. Tisbury: Streetwise press.
- Dalakeh, H., Behzadfar, M., Ghalehnoei, M., & Bakhtiyari Nasrabadi, A. (2017). Recognition of Behavioral Patterns in Enghelab Square of Isfahan. *Hafthesar*, 6(21), 95-111. (in Persian)
- Ekici, B. (2004). *Perceptions of different socio-economic status groups living in Ankara*. (Master of Science Thesis). Middle East Technical University, Department of Sociology.
- Farkish, H., & Ahmadi, V. (2013). Recognize the design features of neighborhood centers as behavioral camps. *Bimonthly specialized-research of construction industry (green building)*, 39(4), 36-40. (in Persian)
- Gehl, J. (1987). *Life between Buildings* (J. Koch, Trans.). New York.
- Gehl, J. (2014). *Public spaces and public living in Adelaide* (A. Ghaffari & M. S. Soheilipour, Trans.). Tehran: Shahid Beheshti University Press. (in Persian)
- Ghalehnoee, M., & Siyami, M. (2015). Analysis of behavior setting types of third places. *Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences*, 5(4), 1237-1246.
- Golchin Moghadam, O., & Ismailpour, N. (2014). Designing the optimal visual organization of urban streets based on people's quality expectations, case study: (Farahzadi St.-Tehran). *National Conference on New Theories in Architecture and Urban Planning*. Islamic Azad University of Qazvin. (in Persian)
- Golestan, N., Roshan, M., & Sheibani, M. (2015). Significant similarity between behavior-place and method of urban behavior evaluation for redesign of urban spaces and furniture. *Urban management*, 38, 241-272. (in Persian)
- Heft, H., Hoch, J., Edmunds, T., & Weeks, J. (2014). Can the Identity of a Behavior Setting Be Perceived Through Patterns of Joint Action? An Investigation of Place Perception. *International Journal of Behavioral Sciences*, 4(4), 371-393.
- Hillier, B. (1996). *Space is the Machine: A Configurational Theory of Architecture*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hillier, B., & Hanson, J. (1984). *The Social Logic of Space*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hillier, B., Penn, A., Hanson, J., Grajewski, T., & Xu, J. (1993). Natural movement: or, configuration and attraction in urban pedestrian movement. *Environment and Planning B: Planning and Design*, 20(1), 29-66.
- Hosseinzadeh, K., & Alizadeh, H. (2015, Dec.). Investigating the behavioral camps of Farhangian Street in Urmia. *National Conference A New Look at: Urban Planning, Security and Crime Prevention in Urban Spaces*. Tabriz. (in Persian)
- Jacobs, J. (1961). *The Death and Life of Great American Cities*. Harmonds worth: Penguin.
- Karimi, K. (2002). Iranian Organic Cities Demystified: A Unique Urban Experience or an Organic City like Others. *Built Environment* (1978), 28 (3), 187-201.
- Kashef, M. (2016). Urban livability across disciplinary and professional boundaries. *Frontiers of Architectural Research*. 5(2), 239-253.
- Khalili, A., & NayyeriFallah, S. (2018). Role of social indicators on vitality parameter to enhance the quality of women's communal life within an urban public space (case: Isfahan's traditional bazaar, Iran). *Frontiers of Architectural Research*. 7(3), 440-454.
- Khasto, M., & Saeidi Rezvani, N. (2010). The effective factors on urban spaces vitality (creating a lively urban space with emphasizing the concept "pedestrian mall"). *Hoviat Shahr*, 4(6), 63-74. (in Persian)
- Kim, Y. (2009, June). Difference of Place Vitality in Two Central Plazas; A Comparison of the Diag on the Central Campus and the Lurie Bell Tower Plaza on the North Campus of the University of Michigan. In the 7th International Space Syntax Symposium (Vol. 7, pp. 055-1). Stockholm: KTH.
- Kounin, J., & Sherman, L. (2013). School Environments as Behavior Settings. *Theory into Practice*, 18(3), 145-151.

- Kyttä, M., Oliver, M., Ikeda, E., Ahmadi, E., Omiya, I., & Laatikainen, T. (2018). Children as urbanites: mapping the affordances and behavior settings of urban environments for Finnish and Japanese children. *Journal of Children's Geographies*, 16(3), 2-14.
- Lang, J. (1987). *Creating Architectural Theory, the Role of Behavioral Science in Environmental Design*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Li, X., Lv, Z., Zheng, Z., Zhong, C., Hijazi, I. H., & Cheng, S. (2017). Assessment of lively street network based on geographic information system and space syntax. *Multimed Tools Appl*, 76(17), 17801–17819.
- Liu, C. W. (2012). Challenges of Tourism upon the Local Community: Behaviour settings in an old street in Tamsui Taiwan. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 68, 305-318.
- Lunecke, M. G. H., & Mora, R. (2017). The layered city: pedestrian networks in downtown Santiago and their impact on urban vitality. *Journal of Urban Design*, 336-353.
- Lynch, Kevin. (1981). *A theory of good city form* (H. Bahraini, Trans.). Tehran: University of Tehran Press. (in Persian)
- Lynch, Kevin. (1984). *The Image of the city* (M. Mazini, Trans.). Tehran: University of Tehran Press. (in Persian)
- Mehta, V. (2007). Lively Streets; Determining Environmental Characteristics to Support Social Behavior. *Journal of Planning Education and Research*. 27(2). 165-187.
- Mohammadpour, S., Zali, N., Pourahmad, A., (2016). *Analysis of seismic vulnerability factors in urban old texture with the approach of earthquake crisis management (Case Study: Sirus Neighborhood)*. *Human Geography Research*, 48(1), 33-52
- Molt, W. (2016). Hanoi Public Transport—Transformation by Management Using Action Research and Behavior Setting Theory. *Journal of Traffic and Transportation Engineering*, 4, 320-338.
- Montgomery, J. (1998). Making a city: Urbanity, vitality and urban design. *Journal of Urban Design*, 3(1), 93-116.
- Moore, G. T. (1986). Effects of the spatial definition of behavior settings on children's behavior: A quasi-experimental field study. *Journal of Environmental Psychology*, 6(3), 205-231.
- Pakzad, J. (2009). *Theoretical foundations and urban design process*. Tehran: Ministry of Housing and Urban Development, Secretariat of the Supreme Council of Urban Planning and Architecture. (in Persian)
- Popov, L., & Chompalov, I. (2012). Crossing Over: The Interdisciplinary Meaning of Behavior Setting Theory. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(19), 18-27.
- Rahbar Attaran, F. (2014, Nov.). Lighting and its role in the vitality of urban spaces, case study: Valiasr St., Tabriz. *Sixth National Conference on Urban Planning and Management with emphasis on the components of the Islamic city*. Mashhad. (in Persian)
- Rapoport, A. (2016). *Human Aspects of Urban Form; Towards a Man-Environment Approach to Urban Form and Design*. Pergamon: London. (Original work published 1977)
- Ratti, C. (2004). Space Syntax: Some Inconsistencies. *Environment and Planning B: Urban Analytics and City Science*, 31(4), 487-499.
- Razaghi, H., Zayyari, K., & Saeedi Rezvani, N. (2011). Multicenter and multicenter model of city and metropolis, from theory to practice (case of Karaj City). *Geographical Researches*, 26(3), 73-100. (in Persian)
- Sarbandi Farahani, M., Bahzadfar, M., Abbaszadegan, M., & Alvandipour, N. (2014). Environmental qualities on behavior settings in local green and open Spaces. *Urban Structure and Function Studies*, 2(5), 101-115. (in Persian)
- Schneider, S. M. (1990). Wasps' nests and wolf packs: A note on extending behavior setting theory to non-human social groups. *Journal of Environmental Psychology*, 10(4), 371-376.
- Siu, K., Wong, K. (2015). Flexible design principles: Street furniture design for transforming environments, diverse users, changing needs and dynamic interactions. *Facilities*, 33(9/10), 588-621.
- Smith, W. R., Moore, R., Cosco, N., Wesoloski, J., Danninger, T., Ward, D. S., Trost, S. G., & Ries, N. (2016). Increasing Physical Activity in Childcare Outdoor Learning Environments: The Effect of Setting Adjacency Relative to Other Built Environment and Social Factors. *Environment and Behavior*, 48(4), 550-578.
- Sung, H., Lee, S. (2015). Residential built environment and walking activity: Empirical evidence of Jane Jacobs' urban vitality. *Transportation Research Part D*, 41, 318-329.
- Tian, G., Park, K., Ewing, R. (2019). Trip and parking generation rates for different housing types: Effects of compact development. *Urban Studies*, 56(8), 1554-1575.

- Wang, F., Li, J., Yu, F., He, H., & Zhen, F. (2017). Space, function, and vitality in historic areas: The tourismification process and spatial order of Shichahai in Beijing. *International Journal of Tourism Research*, 20(3), 335-344.
- Whyte, W. H. (1980). *The Social life of Small Urban Spaces*. Washington D.C.: The Conservation.
- Yu, Y., Dong, L., & Xingjian L. (2018). How block density and typology affect urban vitality: an exploratory analysis in Shenzhen, China. *Urban Geography*, 39(4), 631-652.
- Zandi, M. (2015). The Role of City Garden in Shaping Behavioral Setting, Case study: Tehran. *Journal of Bagh-e Nazar*, 33, 117-128.-
- Zakerhaghghi, K. (2019). Urban Vitality Evaluation in Valiasr Crossroad on the Basis of Activity Patterns. *The Monthly Scientific Journal of Bagh- E Nazar*, 16(71), 5-18.
- Zheng, C., Song, Y., He, Q., & Shen, F. (2018). Spatially explicit assessment on urban vitality: Case studies in Chicago and Wuhan. *Sustainable Cities and Society*, 40, 296-306.
- Zali, N., Rahimpoor, M., Saed Benab, S., Molavi, M., Mohammadpour, S. (2016). The distribution of public services from the perspective of sustainable spatial equality in the Tabriz Metropolitan in Iran. TeMA-Journal of Land Use. *Mobility and Environment*, 9(3), 287-304.
- Zali, N., Abizadeh, S. (2013). Analyzing Urban Green Space Function Emphasizing Green Space Features in District 2 of Tabriz metropolis in Iran. *Anuario do Instituto de Geociencias*, 36(1), 119-127.
- Zali, N., Rabbani, T., Vahidi Motti, V., (2015). Application of prospective structural analysis for identification of strategic variables in the future development of Baneh City in Iran. *European Spatial Research and Policy*, 22(1), 153-171.
- Zali, N., Abizadeh, S. Baghernia, A. (2013). New urbanism and urban design: Tools for changing behavioral patterns of the citizens, *Int J Nat Eng Sci*. 7(1), 31-36.